

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

12 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda,

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae și de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești, sediul Central din 21 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

*Zburliuc Nicolae xxxxxx, născut la xxxx,
originar și domiciliat în xxxxx,*

*Nemțeanu Ion xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.05.2018 – 21.12.2018;

Instanța de apel: 17.01.2019 – 02.04.2019;

Instanța de recurs: 13.09.2019 – 03.12.2019;

Instanța de apel: 09.01.2020 – 21.09.2020;

Instanța de recurs: 20.11.2020 – 12.10.2021

Asupra recursurilor declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești, sediul Central din 21 decembrie 2018:

Zburliuc Nicolae xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 350 unități convenționale, în sumă de 67 500,00 lei.

Nemțeanu Ion xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul total al pedepsei stabilite prin sentința judecătorească Hîncești din 03.08.2017, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă s-a admis integral, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul inculpaților Nemțeanu Ion și Zburliuc Nicolae în beneficiul lui Untu Victor, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 25 000,00 lei.

S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Nemțeanu Ion și Zburliuc Nicolae în beneficiul lui Untu Victor suma de 22 000,00 lei cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion împreună și de comun acord, la data de 05.08.2017, aproximativ la ora 14:00, urmărind scopul de cupiditate, intenționat, prin acces liber, fără consimțământul stăpânului, au pătruns în locuința lui Untu Victor, situată în xxxxx de unde au sustras pe ascuns un lăntișor din aur cu greutatea de 40 grame, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 22 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion au comis infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu pătrundere în locuință, săvârșită de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Badea Margareta în numele inculpatului Zburliuc Nicolae, care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zburliuc Nicolae să fie achitat, pe motiv că acesta nu a recunoscut vina în fapta imputată și a dat declarații veridice organului de urmărire penală, indicând că în acea zi în domiciliul părții vătămate au avut acces mai multe persoane, însă doar el și cu Nemțeanu Ion au fost învinuiți.

Mai mult ca atât, lanțul de aur nu a fost găsit, iar în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe că acesta avea anume acel gramaj și preț indicat în învinuire și în acțiunea civilă.

În opinia apărării în speță nu sunt probe directe, care să indice la vinovăția lui Zburliuc Nicolae, acesta aflându-se la muncă peste hotarele țării nu a avut posibilitate să fie prezent la ședințele de judecată pentru a-și susține nevinovăția.

3.2. Avocatul Bătrîncea Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul să fie achitat din considerentele că sentința este neîntemeiată și pasibilă casării deoarece instanța de fond, nu a dorit să țină cont de motivele invocate de apărare și le-a respins ca nefondate, apreciindu-le critic.

Fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești, martorii acuzării Untu Tudor, Ioniță Gheorghe și Cimpoieș Igor, nu au furnizat informație suficientă pentru a confirma vinovăția inculpatului Nemțeanu Ion la săvârșirea infracțiunii. Astfel, în lipsa altor probe decât audierea acestor martori, apelantul a considerat că învinuirea adusă lui Nemțeanu Ion

este una formală, fiind lipsită de probatoriu la caz.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, apelurile declarate au fost admise din alte motive, fiind dispusă casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și acțiunii civile, în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, conform căreia lui Nemțeanu Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art. art.70 alin.(3), 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul total de sentințe, la pedeapsa stabilită, i s-a adăugat integral pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Hîncești din 03.08.2017 și definitiv lui Nemțeanu Ion i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 1 an și 3 luni, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

S-a dispus încasarea de la Nemțeanu Ion în beneficiul lui Untu Victor prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

S-a dispus încasarea de la Zburliuc Nicolae în beneficiul lui Untu Victor a prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, probele administrate la cauza penală sunt pertinente și utile, coroborează cu întreaga sistemă de probe și demonstrează cu certitudine vina inculpaților Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion în comiterea infracțiunii imputate și că acțiunile acestora corect au fost calificate în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat însă că, instanța de fond la numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Nemțeanu Ion a omis să aplice prevederile art.70 alin.(3) și 79 Cod penal, având în vedere că acesta a comis infracțiunea fiind minor, iar potrivit prevederile art.79 alin. (1) Cod penal, *...minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională...*, motiv pentru care a considerat necesar de admite apelul avocatului în numele inculpatului, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nemțeanu Ion, cu casarea parțială a sentinței.

Totodată, instanța de apel a stabilit că corectarea inculpatului nu este posibilă în sânul familiei, fără izolarea de societate, deoarece anterior acesta a fost condamnat pentru infracțiune similară, însă nu a îndreptățit încrederea acordată de către instanța de judecată și a săvârșit o nouă infracțiune, circumstanță care reieșind din prevederile art.90 Cod penal, impun stabilirea unei pedepse cu închisoarea, prin executarea reală a acesteia.

Ca urmare, instanța de apel a decis să-i stabilească lui Nemțeanu Ion pedeapsă sub formă de 3 luni închisoare, iar conform art.85 alin. (1) Cod penal, să-i fie adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești din 03.08.2017, prin cumul total de sentințe, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 1 an și 3 luni închisoare, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Untu Victor prin care

a solicitat încasarea din contul inculpaților a prejudiciului moral în sumă de 25 000 lei, instanța de apel a menționat, că aceasta cu certitudine a suferit anumite prejudicii morale, motiv pentru care a considerat necesar de a încasa a câte 5 000 lei din contul fiecărui inculpat, în beneficiul părții vătămate, drept prejudiciu moral, sumă care a fost apreciată drept echitabilă, suficientă și pasibilă de a aduce satisfacție morală și capabilă să remedieze suferințele suportate de către Untu Victor.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către inculpatul Nemțeanu Ion, care a solicitat casarea hotărârilor adoptate de către instanțele ierarhice inferioare, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, invocând că, instanța de apel nu a dorit să i-a în considerare motivele invocate de apărare, mai mult, le-a respins ca nefondate, apreciindu-le critic. Urmărirea penală a fost superficială, nu s-au verificat alte versiuni ale acestei infracțiuni, limitându-se doar la declarațiile unor martori cointeresați în prezenta cauză, cât și în baza declarațiilor părții vătămate. Nu au fost administrate probe pertinente, Nemțeanu Ion fiind condamnat fără a fi demonstrată vinovăția lui.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 decembrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de inculpatul Nemțeanu Ion, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2019, în cauza penală privindu-i pe Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a menționat că deși instanța de apel corect a reținut că Nemțeanu Ion a comis infracțiunea în timpul minoratului, iar instanța de fond la stabilirea pedepsei a omis să aplice prevederile art.70 alin.(3) și 79 Cod penal, motiv care a și servit pentru admiterea apelului avocatului și casarea sentinței, totuși la rândul său și această instanță a comis unele erori care au afectat soluția adoptată.

În acest context, instanța de recurs ordinar a evidențiat că prin sentința instanței de fond, Nemțeanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art.85 și 90 Cod penal, prin cumul total al pedepsei stabilite prin sentința judecătoreiei Hîncești din 03.08.2017, definitiv i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată al pedepsei, în temeiul art. 90 Cod penal, pe termen de 3 (trei) ani, cu obligația în termenul de probă numit să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului ce pune în executare sentința și să nu comită acțiuni ilicite.

La apelul declarat de către avocat în numele inculpatului, instanța de apel a casat parțial sentința cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia lui Nemțeanu Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.70 alin.(3), 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni, iar conform art.85 Cod penal, prin cumul total de sentințe, la pedeapsa stabilită, i s-a adăugat integral pedeapsa numită prin sentința Judecătoreiei Hîncești din 03.08.2017 și definitiv lui Nemțeanu Ion i s-a stabilit pedeapsa sub formă de

închisoare pe termen de 1 (unu) an 3 (trei) luni, cu executare în centrul de detenție pentru minori și tineri.

Instanța de recurs a constatat că pedeapsa inculpatului nu a fost individualizată corect, instanța de apel agravând situația acestuia în propriul apel, fapt ce contravine prevederilor art.410 alin. (1) Cod de procedură penală.

Chiar dacă în privința inculpatului Zburliuc Nicolae decizia instanței de apel nu a fost atacată cu recurs ordinar, totuși instanța de apel a considerat necesar de a casa total decizia instanței de apel, și în privința acestuia, *pentru a oferi instanței de apel posibilitatea de a cerceta cauza sub toate aspectele și a analiza învinuirea înaintată inculpaților în coraport cu toate probele anexate, evident, ținându-se cont de principiul neagrării situației inculpatului Zburliuc Nicolae.*

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2020, au fost admise, apelurile declarate, casată sentința în partea individualizării pedepsei și soluționării acțiunii civile, cu pronunțarea în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

lui *Nemțeanu Ion*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art. art.70 alin.(3), 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni.

În temeiul art.85 din Codul penal, prin cumul total de sentințe, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat integral pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Hîncești din 03 august 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 3 luni închisoare.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite inculpatului Nemțeanu Ion a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani;

lui *Zburliuc Nicolae xxxxx*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) și art.79 din Codul penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

S-a încasat din contul inculpatului Zburliuc Nicolae Vitalie în beneficiul părții vătămate Untu Victor prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

S-a încasat din contul inculpatului Nemțeanu Ion Nicolae în beneficiul părții vătămate Untu Victor prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

8.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunea pentru care au fost condamnați, însă la stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale inculpaților în coroborare cu prevederile art.art.61, 70, 75, 79 din Codul penal, la fel instanța a omis să țină cont de toate circumstanțele speței la soluționarea acțiunii civile.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală,

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neveridice declarațiile inculpatului Nemțeanu Ion privind nevinovăția acestuia, oferite în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală.

La fel, instanța de apel a apreciat ca fiind neveridice și declarațiile reprezentatului legal al inculpatului Nemțeanu Ion, Nemțeanu Olga, or reprezentantul legal al inculpatului a oferit astfel de declarații cu scopul de a-l eschiva pe inculpatul Nemțeanu Ion de la răspunderea penală pentru infracțiunea comisă.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că judecarea cauzei în prima instanța și în instanța de apel a avut loc în lipsa inculpatului Zburliuc Nicolae, în privința acestuia fiind pornit dosar de căutare cu nr.2018200193.

Astfel analizând declarațiile inculpatului Zburliuc Nicolae date în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuț, instanța de apel a indicat că inculpatul a oferit astfel de depoziții la etapa respectivă a procesului penal având scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Instanța de apel a indicat că deși inculpații nu au recunoscut vina de comiterea infracțiunii încriminate, vinovăția inculpaților Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion s-a confirmă prin declarațiile părții vătămate Untu Victor, prin declarațiile martorilor Untu Toader, Ionița Gheorghe, Cimpoieș Igor, precum și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi: proces-verbal de confruntare dintre învinutul Zburliuc Nicolae și bănuțul Nemțeanu Ion, prin care s-a stabilit că părțile și-au menținut declarațiile depuse anterior (f.d.83-84); conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2017, a gospodăriei lui Untu Victor, amplasată în xxxxxx a fost fixat și examinat locul de unde a fost sustras lăntișorul de aur (f.d.15); conform certificatului de preț, valoare bunului sustras, care constituie suma de 22 000 lei (f.d.92).

De asemenea, instanța de apel a menționat că declarațiile inculpaților Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion precum că nu au participat la comiterea furtului, reprezintă o formă de apărare, atât timp cât partea vătămată Untu Victor cât și martorul Ionița Gheorghe au declarat în ședința de judecată că în ziua dispariției lăntișorului de aur inculpații Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion au rămas acasă la Untu Victor. Însăși inculpatul Nemțeanu Ion a declarat în cadrul ședinței de judecată că în timpul lipsei lui Untu Victor el împreună cu Zburliuc Nicolae s-au aflat în casa acestuia.

Referitor la individualizarea pedepsei inculpaților, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75 din Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, circumstanțe agravante

în privința lui Nemțeanu Ion s-a stabilit săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, iar în privința lui Zburliuc Nicolae - săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate, circumstanțe atenuante în privința lui Zburliuc Nicolae s-a reținut săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, iar în privința lui Nemțeanu Ion - săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Instanța de apel a subliniat, că deși inculpatul Nemțeanu Ion a comis infracțiunea în timpul minoratului, instanța de fond la stabilirea pedepsei a omis să aplice prevederile art.art.70 alin.(3) și 79 din Codul penal, motiv care servește temei pentru admiterea apelului avocatului și casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei.

Ținând cont de faptul că, Nemțeanu Ion a comis infracțiunea fiind la vârstă minoră, pedeapsa va fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3) Cod penal, or, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate. Iar, conform art.78 alin.(5) Codul penal, în cazul în care există circumstanțe atenuante excepționale, pedeapsa poate fi aplicată conform prevederilor art.79 Cod penal.

Conform art.85 alin.(1) Cod penal, inculpatului Nemțeanu Ion i-a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești din 03.08.2017.

Instanța de apel a reținut condițiile de trai ale familiei inculpatului, personalitatea acestuia, că a comis o nouă infracțiune în interiorul termenului de probă, nu a recunoscut vina și nu a manifestat căința sinceră, nu a restituit prejudiciul părții vătămate și a conchis că corectarea acestuia este posibilă în sânul familiei, fără izolarea de societate, prin executarea pedepsei închisorii pe un termen de 1 an și 3 luni, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

Referitor la pedeapsa inculpatului Zburliuc Nicolae, instanța de apel a stabilit că în privința acestuia îi sunt aplicabile prevederile art.70 alin.(3¹) din Codul penal inculpatului, stabilindu-i pedeapsa sub forma de amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Instanța de apel a reținut că soluția instanței de fond este întemeiată și motivată în partea soluționării acțiunii civile ce vizează prejudiciul material, însă în partea prejudiciului moral instanța de fond pripit a dispus încasarea sumei de 25 000 lei, în mod solidar din contul inculpaților, or, din textul sentinței contestate nu rezultă argumentele în baza cărora instanța de fond a concluzionat de a admite acțiunea civilă încasând în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 25 000 lei.

Astfel, soluționând chestiunea privind încasarea prejudiciului moral cauzat părții vătămate Untu Victor, instanța de apel ținând cont de prevederile art.2036 Cod civil, care prevede că *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri* și art.2037 Cod civil, *mărimea compensației pentru prejudicial moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și*

gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare duce la satisfacerea persoanei vătămate, coroborat cu art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală, luând în considerație atât gravitatea cauzării suferințelor psihice a părții vătămate, cât și date obiective care certifică acest fapt, inclusiv acțiunile infracționale ale inculpaților care, profitând de încrederea acordată, au provocat în mod inevitabil părții vătămate un prejudiciu moral prin faptul sustragerii bunului său, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, infracțiunea fiind comisă de către inculpați cu intenție, a dispus spre încasare de la inculpații Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion în beneficiul părții vătămate Untu Victor a câte 5 000 (cinci mii) lei prejudiciului moral.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae și de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion.

9.1. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae, invocând temeiul de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zburliuc Nicolae să fie achitat din motivul că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului declarat avocatul indică că, instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpaților și nu a respectat principiile ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți.

Consideră că atât sentința cât și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la doar, mai mult ca atât instanțele de fond au examinat cauza unilateral, inculpatul fiind condamnat ilegal, deoarece organul de urmărire penală nu a acumulat probe incontestabile care ar dovedi vinovăția acestuia.

În acest context, apărarea indică că, pe parcursul examinării cauzei, în urma audierii martorilor, și în urma audierii inculpaților, Zburliuc Nicolae nu și-a recunoscut vina și a dat declarații veridice organului de urmărire penală.

Instanțele de judecată au ignorat probele și anume că, la data de 05.08.2017, în domiciliul părții vătămate au avut acces mai multe persoane, iar lăntișorul de aur nu a fost găsit, însă doar Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion au fost puși sub învinuire.

Astfel, în opinia apărării în speță nu sunt probe directe care să indice la vinovăția inculpatului Zburliuc Nicolae, care aflându-se la muncă peste hotarele țării nu a avut posibilitatea de a-și demonstra nevinovăția, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii, deoarece nu este demonstrat comiterea furtului de Zburliuc Nicolae.

9.2. Avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion, invocând temeiurile de drept prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei cu remiterea la rejudecare.

În argumentare recursului declarat, avocatul invocă că instanța a ignorat în totalitate principiul *in dubio pro reo*, așa cum actul de condamnare se bazează pe presupuneri.

Nici prima instanță și nici instanța de apel nu s-au referit la situația de participare în coautorat, prin înțelegere prealabilă, așa cum ambii inculpați neagă acuizarea. Astfel nu este clar care circumstanțe demonstrează participarea lor comună la infracțiune.

Recurentul consideră că în speță nu există componenta infracțiunii ce prevede săvârșirea infracțiunii de două sau mai multe persoane așa cum nimeni nu a văzut momentul sustragerii.

Sub aspectul de pătrundere în locuință în scopul săvârșirii infracțiunii consideră o componentă negată chiar și de partea vătămată, care indică expres că a acordat dreptul băuniților să plece la el acasă, iar când a venit acasă de la iaz și bănuții se aflau la acesta în ogradă, casa fiind descuiată nu a înaintat careva pretenții cu privire la faptul că aceștia se aflau la el în gospodărie, că au descuiat casa sau că au intrat în casă.

Recurentul consideră că și încredințarea calificativului „cauzare de daune în proporție considerabile”, este fără suport probatoriu, așa cum un act concludent, pertinent și veridic ce ar dovedi că materialul din care este confecționat lanțul dat și greutatea acestuia sau proba aliajului de aur, nu există.

La fel, s-a făcut dovada că, în casa părții vătămate au fost și alte persoane care au avut posibilitatea să sustragă bijuteria.

În concluzie, avocatul indică că, organul de urmărire penală a eșuat în a dovedi participarea lui Nemțeanu Ion la săvârșirea infracțiunii și solicită achitarea acestuia de comiterea infracțiunii art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

10. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursurilor declarate de partea apărării, prin care solicită ca recursul avocatului Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae să fie declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, iar recursul avocatului Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion a fi transmis spre judecare în Colegiu penal lărgit, având în vedere că la data efectuării controlului ierarhic asupra sentinței - 21 septembrie 2020, termenul de prescripție privind tragerea la răspundere penală a inculpatului Nemțeanu Ion a expirat.

11. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae, urmează a fi respins, iar cel declarat de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

11.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursului declarat se atestă, că apărarea invocă în calitate de temeii pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, însă Colegiul penal lărgit consideră că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Reieșind din materialele cauzei rezultă că, Zburliuc Nicolae a fost recunoscut vinovat de către prima instanță în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, concluzia căreia a fost menținută de către instanța de apel, care a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptelor săvârșite de către acesta.

Colegiul penal menționează că, judecând apelul apărării, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond. Astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia enunțată la pct.8 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția lui Zburliuc Nicolae în afara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate.

Astfel, cu referire la aceste argumente Colegiul penal lărgit punctează, că în conținutul deciziei atacate a fost dată apreciere circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Zburliuc Nicolae a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune încriminată, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Untu Victor,

declarațiile martorilor Untu Toader, Ionița Gheorghe, Cimpoieș Igor, precum și sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi: proces-verbal de confruntare dintre învinuitul Zburliuc Nicolae și bănuitul Nemțeanu Jon, prin care s-a stabilit că părțile și-au menținut declarațiile depuse anterior (f.d.83-84); conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 14.08.2017, a gospodăriei lui Untu Victor, amplasată în xxxxx a fost fixat și examinat locul de unde a fost sustras lăntișorul de aur (f.d.15); conform certificatului de preț, valoare bunului sustras, care constituie suma de 22 000 lei (f.d.92), toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel corect a respins alegațiile apărării cu privire la lipsa în acțiunile Zburliuc Nicolae a elementelor constitutive ale infracțiunii încriminate.

De asemenea, instanța de recurs consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art.art.27, 414 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art.427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așa fiind, Colegiul penal lărgit atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în

ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Zburliuc Nicolae săvârșirea infracțiunii incriminate.

Vizavi de criticile recurentului cu privire la modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței privind vinovăția inculpatului, totodată reținând și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Prin urmare, argumentele părții apărării, precum că nu a comis infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, deoarece există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea, Colegiul penal lărgit constată faptul că criticile formulate de recurent, menționate în pct.9.1. din prezenta decizie, sunt identice cu cele invocate în apel și ele au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța le-a dat o apreciere argumentată, așa cum este indicat în pct.8.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-a însușit-o și a cărei reluare nu se mai impune.

Astfel, instanța de recurs constată că, temeiurile invocate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi motiv de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel în latura stabilirii vinovăției inculpatului Zburliuc Ion.

11.2. Cu referire la recursul declarat de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemțeanu Ion, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt întemeiate și pasibile admiterii, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit menționează că, hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea precum și de a constata motivele care au dus la emiterea soluției contestate.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Conform art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

După cum rezultă din conținutul cererii de recurs declarată în speță, apărarea își întemeiază dezacordul cu decizia contestată pe temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în cazul în care 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau în cazul când 8) în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit, constată că această instanță, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, comițând erori de drept care au afectat hotărârea emisă, astfel stabilindu-se incidența temeiului de casare prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Astfel, recapitulând esența cauzei penale deduse judecății, Colegiul penal lărgit constată, că prin rechizitoriu, inculpatul Zburliuc Nicolae a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, la data de 08 mai 2018.

Prin sentința primei instanței din 21 decembrie 2018, Nemțeanu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul total al pedepsei stabilite prin sentința judecătorească Hîncești din 03.08.2017, i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată, în temeiul art.90 Cod penal, al pedepsei pe termen de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea în mod solidar din contul inculpaților Nemțeanu Ion și Zburliuc Nicolae în folosul păgubașului Untu Victor a

sumeii de 25 000,00 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 22 000,00 lei cu titlu de prejudiciu material.

La rândul său, fiind investită cu judecarea apelurilor avocaților în numele inculpaților Zburliuc Nicolae și Nemțeanu Ion, instanța de apel, prin decizia din 21 septembrie 2020, a casat parțial sentința în partea individualizării pedepsei și soluționării acțiunii civile și a pronunțat, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Nemțeanu Ion, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu aplicarea art.art.70 alin.(3), 79 Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 luni. În temeiul art.85 Cod penal, prin cumul total de sentințe, la pedeapsa stabilită i s-a adăugat integral pedeapsa numită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 03 august 2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 3 luni închisoare. În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani. S-a încasat din contul inculpatului Nemțeanu Ion Nicolae în beneficiul părții vătămate Untu Victor prejudiciul moral în mărime de 5 000 lei.

Analizând argumentele care i-au format convingerea instanței de apel cu privire la necesitatea condamnării inculpatului Nemțeanu Ion în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, Colegiul penal lărgit constată, că decizia recurată nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția, iar soluția pronunțată este contrară prevederilor legii procesual penale și practicii judiciare, or, instanța de apel, la judecarea apelului, urma să verifice aspectul privind survenirea termenului prescripției tragerii la *răspundere penală a inculpatului*.

În atare situație, Colegiul penal lărgit reiterează că, printre garanțiile procesului echitabil, reglementat de art.6 din Convenția Europeană, se enumeră faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, ceea ce este subsecvent și pentru prezenta cauză, fiind, totodată, respectate drepturile inculpaților garantate atât de Constituția Republicii Moldova, de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul penal și cel de procedură penală.

Concomitent, este indubitabil că una din condițiile guvernante ale adoptării hotărârii judecătorești legale este respectarea garanțiilor procesului echitabil, iar una din cele mai importante garanții este respectarea principiului securității raporturilor juridice. Curtea de la Strasbourg, a evidențiat că o modalitate de încălcare a principiului securității raporturilor juridice, a fost ignorarea de către instanțele naționale a termenului de prescripție.

În acest aspect, Curtea a menționat că rolul pe care îl au termenele de prescripție este unul foarte important atunci când este interpretat în lumina preambulului Convenției, preambul care declară preeminența dreptului ca fiind parte a patrimoniului comun al Statelor contractante. Or, interpretarea dată de către instanțele naționale regulilor referitoare la calcularea termenului de prescripție, deseori, a avut un efect care era incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice garantat de art.6 al Convenției.

Raportând cele expuse supra la cazul supus judecării, Colegiul penal lărgit indică că,

infracțiunea de comiterea căreia a fost recunoscut vinovat și condamnat Nemțeanu Ion prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, prevede pedeapsa maximă sub formă de închisoare de până la 4 ani, care raportată prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, face parte din categoria *infracțiunilor mai puțin grave*.

Potrivit art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, iar reglementările alin.(7) al aceluiași articol determină *reducerea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori*.

Conform prevederilor art.389 alin.(4) pct. 3) Cod de procedură penală sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, *cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție*.

În acest sens, Colegiul penal lărgit reține că inculpatul Nemțeanu Ion a săvârșit infracțiunea la data de 05 august 2017, iar la momentul comiterii acesta era minor.

Întru elucidarea șirului logic al circumstanțelor expuse, Colegiul penal lărgit constată, că termenul prescripției a expirat la data de 05.02.2020, pe când instanța de apel a pronunțat dispozitivului deciziei la 21 septembrie 2020.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit constată că la etapa judecării apelului avocatului în numele inculpatului Nemțeanu Ion de către instanța de apel, termenul era deja prescrist, ceea ce condiționa încetarea procesului penal și liberarea inculpatului de răspunderea pe care urma să o poarte pentru infracțiunea săvârșită în baza art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a omis să verifice chestiunea privind intervenirea în speță a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, contrar prevederilor art.389 alin.(4) pct.3), 409 alin.(2) Cod de procedură penală, fapt ce afectează soluția instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nemțeanu Ion, și determină incidența în prezenta speță a temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nemțeanu Ion, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În concluzie, Colegiul penal lărgit notează că, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să verifice termenul prescripției tragerii la răspundere penală a inculpatului, și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Zburliuc Nicolae.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Proca Ion în numele inculpatului Nemţeanu Ion, casează parţial decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2020, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nemţeanu Ion şi dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeaşi instanţă de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menţine.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunţată integral la 18 noiembrie 2021.

Preşedinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Boico Victor